

**De Vita Et Honestate Canonicorvm, Et Aliorvm
Ecclesiasticorvm Specvlvm**

Langhe-Cruys, Johan

Duaci, 1587

Beneficiati superflua sua in quosuis vsus pios an dispensare possint.
cap.xx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63733](#)

Beneficiati superflua sua in quosvis suis pios ea dispensare possunt. C A P. X.

Verum licet clerici beneficiati superflua in usus debeat dispensare, tamen non abrogatur, ut magis in hos, vel in illos usus dispensantur, nec potius in fabricam, quam in hospitalitatem peregrinorum vel pauperum, vel in captiuorum recipientem, vel alia similia pia opera; sed ex illorum hanc det arbitrio, ut D. Thomas inquit^a. Cumque per dictam diuisionem una portio bonorum specialiter destinata sit clericis, ut ex illa sustentarentur, eorum portioni nihil detrahendum videbatur, nisi auditus omnibus, quorum interesset, & causa cognita, eos abscedere & fabricam indigere ostenderetur. At huius cognitionem, & decisionem non solius Archiepiscopi, sed ipsius, & maioris, ac senioris partis Capitulacio, & sententiae Pontifex comisit^b. Cum ergo auxiliis competit pauperibus in bonis ecclesiasticis, aut fabricae, eadem ratione, & lege etiam iustitiae consociati tenentur, aut si recusent, cogi poterunt ad corporalem refectionem, & sustentationem pauperum, haec maior, instior, & urgentior est causa pauperum, quam fabricae, cum omnia ecclaeuarum bona ipso iure regium animarum censeantur esse tributa^c, & pauperum patrimonia^d. & in usus pauperum collata sunt, deinceps per Episcopum, & clericos illis dispensantur, sicut & D. Ambrosius^e: Aurum, inquit, ecclesia habet, ut seruet, sed ut eroget, & subueniat in necessitatibus. Quid est opus custodire, quod nihil adiuuat? An ignoramus, quantum aurum, atque argenti de templo Domini Assynii sustulerunt? Nonne melius confat faciem pro alimonia pauperum, si aliqua subsidia deflunt, quam si sacrilegus contaminat, & asportat hostis? Non dicturus est Dominus, cur passus es tot inopes damni mori? Certè habebas aurum, vnde ministras aliam niam. Cur tot captiui in captiuitatem duci, occidemti ab hoste occisi sunt? Melius fuerat, ut valuerentium se uares, quam metallorum. His non posse responsum referre: Quid enim dices? Timui ne templa Dei ornatus decisset? Respondeat: Aurum sacramen-

*a quodlib. 6.
art. 12.*

*b in d. c. fin. de
bia quæ si. à ma-
iore parte ca-
pit. Sarmen. in
d. loco.
Beneficiati non
minus pauperi-
bus quam fa-
bricæ obligati
sunt.
c Et tua nobis.
de decim. c. de-
cime. 16. q. 1.
August. serm.
119. detemp.
d c. guia iux-
ta. 16. q. 1. Ur-
ban. Papa in
epist. nu. 2.
e c. in canonि-
bus. 16. q. 1.
Syn. Ro. & Ga-
gen. can. 7. &
8. Thom. 2. 2.
quasi. 87. art.
f 1. 3. & 4. &
quodlib. 6. art.
19. Nas. 18. in
d. tract. quest.
1. nu. 24.
f lib. 2. offic. c.
28. & c. aurū,
1². q. 2.*

inquerunt, neque auro placent, que auro non emuntur. Ornatus sacerdotum, redemptio captiuorum est. Et vellera sunt vasa pretiosa, quae redimunt animas a morte. ille verus thesaurus est Domini, qui operatur, quod sanguis eius operatus est. Nemo potest dire, cur pauper viuit? Nemo potest queri, quia omnes redempti sunt. Nemo potest accusare, quia templum Dei est adiucatum. Nemo potest indignari, quia humandis fidelium reliquis spatia laxata sunt. Nemo potest dolere, quia in sepulchris Christianorum omnes defunctorum est. In his tribus generibus vasa videlicet etiam initia confingere, confiare, vendere. Undopus est ut de ecclesia mystici poculi forma non sit; nec ad versus nefarios sacri calicis ministerium autoratur. Ideo primum intra ecclesiam quæsita sunt vasa, quæ initia non essent, deinde comminuta; secundum confata per minutas erogationes dispensata genibus, captiuvorumque pretiis profecerunt. Quodsi

*Ornatus sacerdotum
redemptio captiuorum est.*

*Quibus casibus
sacra vasa
ecclesiae aliena-
re liecat.*

*a in epist. ad
Nepotia. & in
cap. gloria. 12.
q. 2.*

*Gloria Episco-
pi.
Ignomia sacer-
dotis.*

versus Episcopi est, pauperum opibus præuidere: ignominia sacerdotis est, propriis iudicare diuitiis. Natus in paupere domo, & in tugurio rusticano, qui vix milio, diuino pane rugiente ventrem saturare poteram, non similam, & mella fastidio. Multi ædificant parietes, columnas ecclesiæ subtrahunt; marmora nitent, aquæaria splendent, gemmis altare distinguitur, missariorum Christi nulla est electio. Neque vero quis opponat diues in Iudea templum, mēsam, armas, thuribula, patellas, scyphos, mortariola, & cetera ex auro fabricata. Tunc hæc probabantur à Dominis quando sacerdotes hostias immolabant, & sanctum peccatum erat remissio peccatorum: quanquam omnia præcesserint in figura. Scriptum est autem propter nos, in quos fines seculorum deuenerunt. Nunc quo cum paupertatem domus suæ pauper dominus fecerit, portemus crucem, & delicias lutum puteamus. Amico rapere quippiam furtum est: ecclesiæ fundare facilius est. Acepsisse pauperibus erogandum,

Z z v &c

& esurientibus plurimis, illud reseruare vel causare
timidum est: aut quod apertissimi sceleris est, unde
aliquid subtrahere, omnium prædonum crudeliter
superat. Crates^a ille Thebanus homo quondam
filius cum ad philoophadum Athenas pergebat
natum aurum pondus abiecit; neque putavit te posse
virtutes, & diuitias simul possidere. Nos sumus
auro Christum pauperē sequimur, & sub paucissi-
mosynæ pristinis opibus incubantes, quomodo pos-
sumus aliena fideliter distribuere, qui nostra timemus
seruamus? Plenus venter facile de ieiuniis dispensari
Hierosolymis fuisse, sed Hierosolymis bene vivi-
dandum est. Item largitate etiam Episcopi officia
de rebus ecclesiæ clericis dare licet: cuius preterea
precaria nomine fieri debet. Quocumque & in aliis
Pontificium singularem suam erga pauperes con-
trans curam, & benevolum affectum, inhibuerit
testamoniū factioinem, illis duntaxat permittendis
in ægritudine sua eleemosynas pauperibus, & celo-
sis locis, & cillis, qui ipsis seruierat, iuxta seruientem
erogarent, & conferrent. Atq; haec fuit erga pauperes
benevolentiam & sollicitudinem SS. quoque Synodi
Tridentina demonstrauit, ut supra à nobis dictum
ostensum est. Nec minorem hac sua constitutio non
rauit Pius quintus Papa erga pauperes benevolentiam

*c. sess. 25. de
visor. cap. 1.*

Facultatum testandi, & disponendi de rebus ecclesiasticis
illegitimos Pij Pape V. revocatio.
C A P. XXI.

Q Væ ordinis ecclesiastico noxia esse, & scandala
obijcere perhibentur, necesse est è medio solu-
vere. Quod nos pro nostri muneri officia
alia incommoda, quæ in oculos nostros incurvantur,
Christi peculiu ab indignis & recedis ignominio
consumatur, néve illorum causa ecclesiæ, & pauperum
præcipiatur, curam præcipuā habere volentes, deinde
attributa potestatis plenitudine reuocamus, & non
mus omnia, & quæcumq; priuilegia; licentia, dis-
fationes, & indulta faciendi testamenta, donatio-
ne inter viuos, siue causa mortis, legata, & quadam